

ב"ה, "הלכה" גליון 71
יב כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לוי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרושב)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ועל כן היטיבו אשר דברו חכמינו ז"ל שעל ידי פרק אחד או הלכה אחת יתן מימיו, ושזהו אומרו ודברתם אל הסלע כי הוא הדבר בעצמו. ועל כן על ידי המטה, כמדובר למעלה, החזיקו ארבע אמות את כל ישראל.

והוא, כי במקום הבאר שמכח תורה שבעל פה, תוך ארבע אמות, שם הוא יתברך. כי אין לו להקב"ה בעולם הזה אלא ארבע אמות של הלכה. ובאותן ארבע אמות, ישנו פרק

אחד או הלכה אחת. ועל ידי כן יתקיים
מאמר הכתוב שנים שיושבין ויש ביניהם דברי
תורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר אז נדברו
וכו'. וזהו ודברתם אל הסלע פרק או הלכה,
שידברו בין שניהם. אז כאשר על ידי עסק
התורה למטה, ממשיך שפע שורש תורה
שעוסקים בה למעלה.

כן הבאר שהוא מרוחניות קדושת תורה
שבעל פה, יוציא וימשיך מימיו על ידי שכינה
השרויה מלמעלה ביניהם, ומתעורר ונפתח
באר המים, כי היא בחינת תורה שבעל פה
כנודע.

(תורת משה לרבינו האלשי"ך, במדבר כא, יג)

